

REGLUGERÐ

um sveinspróf.

1. gr.

Menntamálaráðherra sér til þess að haldin séu sveinspróf fyrir iðnnema í löggiltum iðngreinum, hefur eftirlit með framkvæmd prófanna og veitir upplýsingar um þau.

2. gr.

Menntamálaráðherra setur reglur um uppbyggingu og tilhögun sveinsprófs í hverri löggilttri iðngrein um sig að fengnum tillögum viðkomandi starfsgreinaráðs.

3. gr.

Heimilt er að taka hvern þann til sveinsprófs sem lokið hefur burtfararprófi frá iðnmenntaskóla og tilskilinni starfsþjálfun í atvinnulífi samkvæmt námskrá viðkomandi iðngreinar.

Heimilt er að taka til verklegs sveinsprófs án réttar til inngöngu í meistaraskóla:

- a. Iðnnema sem á við sértæka námsörðugleika að stríða þannig að hann telst ekki fær um að ljúka burtfararprófi úr skóla og menntamálaráðherra hefur heimilað próftöku.
- b. Þá sem menntamálaráðherra hefur veitt heimild til próftöku skv. III-lið bráðabirgðaákvæða í lögum nr. 80/1996.

4. gr.

Meistari staðfestir umsókn um sveinspróf fyrir iðnnema á námssamningi en iðnmenntaskóli fyrir þá nema er ljúka námi af verknámsbraut viðkomandi skóla. Umsóknin skal vera á þar til gerðum eyðublöðum og henni skal fylgja:

1. Burtfararprófsskírteini frá skóla.
2. Afrit af náms- eða starfsþjálfunarsamningi iðnnema.

Sá sem hefur heimild menntamálaráðherra, sbr. a- og b-lið 3. gr., til að þreyta verklegt sveinspróf eingöngu skal leggja fram bréf ráðuneytisins þar að lútandi.

Próftaki greiðir þann kostnað við próftöku sem greiðist ekki af opinberu fé, svo sem efnisgjald, nema hefð sé um annað eða um annað samið.

5. gr.

Menntamálaráðherra skipar sveinsprófsnefndir í löggiltum iðngreinum fyrir allt landið til þess að hafa yfirumsjón með undirbúningi og fyrirkomulagi sveinsprófa, þar með talið mati á úrlausnum. Hann setur sveinsprófsnefndum starfsreglur að fengnum tillögum starfsgreinaráða. Í starfsreglum skal kveðið á um samningu og framkvæmd prófa, aðstöðu á prófstað, einkunnagjöf og birtingu niðurstaðna.

Þóknun sveinsprófsnefndarmanna greiðist úr ríkissjóði samkvæmt nánari ákvörðun menntamálaráðherra.

6. gr.

Í sveinsprófsnefnd skulu að jafnaði vera fjórir menn og jafnmargir til vara og skulu þeir skipaðir af menntamálaráðherra til fjögurra ára í senn. Tveir nefndarmenn skulu skipaðir að fengnum tillögum viðkomandi starfsgreinaráðs og skulu að jafnaði vera bæði meistari og sveinn. Tveir skulu skipaðir án tilnefningar og skal annar að öðru jöfnu hafa kennslureynslu í viðkomandi iðngrein. Varamenn skulu skipaðir með sama hætti. Nefndin kys sér formann.

Trúnaðar- og þagnarskylda hvílir á þeim sem sitja í sveinsprófsnefnd. Þeim er óheimilt að fjalla um eða birta í heild úrlausnir einstakra nemenda.

7. gr.

Sveinsprófsnefndarmaður viku sæti úr nefnd ef hann er eða hefur verið meistari iðnnema eða kennari hans í verknámi, náskyldur honum eða tengdur. Nefndarmönnum ber sjálfum skylda til þess að upplýsa um aðstæður er geta valdið vanhæfi þeirra sbr. 3. - 6. gr. stjórnslulaga nr. 37/1993.

8. gr.

Þegar prófi er lokið skal sveinsprófsnefnd gefa menntamálaráðherra skýrslu um prófið.

Þegar próftaki hefur lokið sveinsprófi og niðurstöður þess liggja fyrir skal prófnefnd gefa honum kost á að sjá þær. Sé próftaki ósáttur við niðurstöður nefndarinnar getur hann óskað eftir skýringum á þeim. Telji hann enn ástæðu til að véfengja niðurstöður sveinsprófsnefndar getur hann vísað málinu til úrskurðar menntamálaráðherra innan þriggja mánaða frá þeim tíma er honum voru niðurstöður kunnar.

Leitað skal álitis viðkomandi starfsgreinaráðs um ágreiningsatriðin áður en menntamálaráðherra úrskurðar í málinu. Menntamálaráðherra getur tilnefnt sérstaka trúnaðarmenn til þess að fjalla um ágreininginn. Úrskurður menntamálaráðherra er lokaúrskurður.

9. gr.

Eigi síðar en 24 dögum eftir sveinspróf skal prófnefndin senda próftaka niðurstöður þeirra í ábyrgðarpósti eða á annan tryggan hátt. Auk einnar einkunnar fyrir hvert próf skal hver nemandi fá yfirlit yfir árangur sinn í einstökum þáttum þess.

Í síðasta lagi mánuði eftir að sveinspróf eru haldin sendir prófnefnd niðurstöður til menntamálaráðuneytisins.

10. gr.

Óheimilt er að veita öðrum en próftaka upplýsingar um einkunnir hans á sveinsprófi nema nauðsyn beri til vegna fræðilegra rannsókna enda sé krafist fullrar þagnarskyldu að fenginni heimild tölvunefndar.

Innan árs frá því að niðurstöður sveinsprófa eru birtar sbr. 9. gr. getur próftaki krafist þess að fá úrlausn sína afhenta. Öðrum skriflegum úrlausnum skal eytt á tryggilegan hátt að þeim tíma liðnum og er sveinsprófsnefnd ábyrg fyrir þeirri framkvæmd.

Um varðveislu upplýsinga sem unnar eru upp úr prófúrlausnum á sveinsprófi fer eftir ákvæðum laga um Þjóðskjalasafn.

11. gr.

Standist iðnnemi sveinspróf gefur menntamálaráðherra út honum til handa sveinsbréf undirritað af formanni prófnefndar og menntamálaráðherra. Próftaki greiðir sveinsbréfsjald við móttöku sveinsbréfs.

Menntamálaráðuneytið heldur skrá yfir alla er öðlast hafa iðnréttindi í löggiltum iðngreinum.

12. gr.

Sveinsprófsnefnd getur samið við tiltekna aðila um að annast framkvæmd sveinsprófanna. Í samningi skal m.a. koma fram að umsýsluaðili prófanna sjái um framkvæmd þeirra, auglýsi þau og skrái próftaka til prófs og útvegi sveinsprófsnefnd vinnuaðstöðu. Leita skal samþykkis menntamálaráðherra fyrir samningnum.

13. gr.

Sveinspróf skal halda eigi sjaldnar en einu sinni á ári í framhaldi af brautskráningu úr iðnmenntaskólum enda sé nægjanleg þátttaka próftaka fyrir hendi að mati menntamálaráðuneytisins. Sveinspróf skulu fara fram á viðurkenndum prófstað. Fari sveinspróf í iðngrein fram á fleiri en einum stað á landinu samtímis skal prófið vera samræmt eftir því sem við verður komið.

Umsóknir um sveinspróf skulu sendast menntamálaráðuneytinu sé annað ekki tiltekið í auglýsingu.

Umsóknarfrestur um sveinspróf skal vera einn mánuður frá birtingu auglýsingar.

14. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 24. gr. laga nr. 80/1996 um framhaldsskóla og öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytinu, 17. apríl 1997.

Björn Bjarnason.

Stefán Baldursson.

REGLUGERÐ

um fullorðinsfræðslu og endurmenntun.

1. gr.

Reglugerð þessi gildir um nám í öldungaeildum framhaldsskóla, um endurmenntunarnámskeið á vegum framhaldsskóla og starfsemi fullorðinsfræðslumiðstöðva.

2. gr.

Framhaldsskólum er heimilt með samþykki menntamálaráðherra að bjóða upp á nám í öldungaeildum, þ.e. almenna og sérhæfða fræðslu fyrir fullorðna sem hentar ekki að sækja reglulega kennslu í dagskóla. Nám í öldungaeildum er jafngilt námi á einstökum námsleiðum framhaldsskólans.

Framhaldsskóli skal sækja um heimild til menntamálaráðherra sbr. 1. mgr. 2. greinar. Í umsókn skal gera grein fyrir væntanlegri starfsemi, námsframboði og umfangi. Þegar heimild hefur verið veitt fyrir öldungaeildarnámi skulu frekari upplýsingar um starfsemina koma fram árlega í starfs- og fjárhagsáætlun skólans.

3. gr.

Nám í öldungaeildum skal vera jafngilt námi á námsleiðum dagskóla, en skipulag og kennsluhættir taki mið af því að um fullorðna nemendur er að ræða. Í náminu skal gera sömu kunnáttu- og færnikröfur og til nemenda í dagskóla. Námi skal ljúka með sambærilegum prófum og í dagskóla.